

Melania Contact • Nr. 4 • juli 2008

Onze nieuwe voorzitter

Mijn kleinzoon van twee heeft net geleerd dat hij zich altijd eerst moet voorstellen voordat hij vreemdelingen zomaar aanspreekt en een heel verhaal vertelt. Nu treedt hij iedereen die hij waar dan ook tegenkomt stralend tegemoet met de mededeling "Hallo, ik ben Zevvie". Zo wil ik me ook aan jullie allemaal voorstellen: "Hallo, ik ben Evelyn".

Bij mijn kleinzoon volgt er verder geen tekst meer, hij stapt alweer door naar de volgende, maar ik zal iets uitgebreider zijn. Ik ben 52 jaar, moeder van twee getrouwde zoons, oma van twee kleinkinderen en de derde op komst. Ik werk als EU manager op de VU en dat houdt in dat ik internationale onderzoeksprojecten coördineer, gefinancierd door de Europese Commissie.

Tien jaar geleden ben ik ruim een jaar op reis gegaan. Mijn huis verkocht, de inboedel naar de kringloop, de kinderen van school geplukt en met een wereldticket op zak ben ik samen met mijn kinderen vertrokken. Ik wilde weleens zien wat er van al die projecten waar ik fondsen voor had geworven en voorlichting over had gegeven, terecht was gekomen. Had het geholpen, wat is de impact van steun uit het buitenland voor de mensen daar en vertelde ik hier wel een juist verhaal? Ik heb heel veel projecten bezocht in verschillende landen in Azië en de projecten die me het meest raakten, waren de vrouwenprojecten in Laos en Cambodja. Die waren heel specifiek gericht op het economisch zelfstandig maken van vrouwen. Vrouwen voor vrouwen. Ik was onder de indruk van de kracht, die de vrouwen uit zichzelf wisten te halen, hun immense vreugde bij het slagen van projecten, hun moed om door te zetten bij tegenslag en de impact, die hun geld genererende werkzaamheden had op het welzijn van hun familie, de kinderen en hele dorpen, die ervan mee profiteerden! Het was enorm inspirerend. Ik wist het zeker: wilde ik wat doen voor de kinderen op de wereld, dan moest ik zorgen dat de moeders inkomsten hadden.

Als er één organisatie is in Nederland die hierbij kan helpen, dan is het Melania. Ik had al van Melania gehoord voor mijn vertrek, en in Cambodja (of all places) viel de naam opnieuw, dus het was voor mij logisch dat ik toenadering zocht tot Melania toen ik las dat zij weer wat hulp konden gebruiken. Ik vind het geweldig en enorm inspirerend om samen met vrouwen in Nederland voor gezinnen ergens op de wereld echt een radicale verandering te kunnen bewerkstelligen. We bieden hun hoop om uit de armoede en machteloosheid te komen, hoop waar ze kracht uit putten. Hun hoop is onze inspiratiebron. Mijn hoop is dat we van de vele huidige actieve Melaniagroepen de kennis, kunde en energie lang zullen behouden en samen met hen ook nieuwe groepen kunnen werven, waardoor we werkelijk een verschil kunnen maken voor een groot aantal vrouwen en hun gezinnen ergens op deze wereld.

Grondbeleid in Oeganda

Carla van Thiel, lid van de projectcommissie Afrika, was onlangs in Oeganda. Zij trof daar een zorgelijke situatie in het grondbeleid aan. Vanouds heeft praktisch iedereen (vooral mannen) in Oeganda een stukje land. Tegenwoordig moet men een officieel eigendomsbewijs hebben, waarvan het origineel bij de regering blijft. De landbezitter krijgt slechts een kopie. Helaas heeft dit tot gevolg dat rijke mensen met een grote som geld originele eigendomsbewijzen bij de regering opkopen. Het kan dus gebeuren dat van de ene op de andere dag iemand zijn huis wordt uitgezet en geen rechten meer heeft over de betreffende grond. Ook al weet men: dit is mijn land, want het is mijn erfdeel!, staan ze machteloos. Inmiddels is er een nieuwe landwet in de maak, maar niemand weet nog wat daar precies in staat. Lees verderop in deze MC over de Melania projecten die Carla in Oeganda bezocht.

Het regent lintjes

Henna Mathura

Ieder jaar, vlak voor Koninginnedag, daalt een regen van lintjes neer over Nederland. Dit jaar is een medewerker van Melania met een lintje onderscheiden: ons nieuwe bestuurslid Henna Mathura-Dewkinandan.

Henna Mathura ontving uit handen van burgemeester Van Aartsen in Den Haag de koninklijke onderscheiding Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

In het dagelijkse leven is Henna werkzaam als ambulante werker aan het ROC-Mondriaan, coördinator wijk Escamp, in Den Haag. Daarnaast zet zij zich al meer dan twintig jaar in voor haar stadsgenoten. Met name de emancipatie van vrouwen ligt haar na aan het hart. Binnen de Haagse zelforganisaties geldt zij als motor en initiator; een greep uit de vele activiteiten die zij ontplooid: radioprogramma's in Hindi en Nederlands, waarin voor de jaren negentig gewaagde onderwerpen als huiselijk geweld, wegloop-problematiek en zelfdoding niet geschuwd werden, bestuurslid van de Hindoe Ouderenbond, ambassadeur van het Haagse Vrouwenpalet en coaching van vrouwen in het bestuurswerk. In Den Haag is Henna ook bekend door 'haar' stichting Sarita. De veertien jaar oude stichting stelt zich ten doel de zelfontplooiing en positieverbetering van niet-westerse vrouwen in

de Haagse samenleving te bevorderen. Gelijke kansen voor iedereen: daar staat Henna voor. Toen zij te horen kreeg dat zij geridderd zou worden, was Henna erg trots op deze blijk van erkenning van vele jaren onvermoeibaar vrijwilligerswerk. 'Je verwacht het niet want ik doe alles uit liefde voor de mens. Zo'n schouderklopje geeft aan dat ik mijn werk goed doe en dat de gemeenschap er baat bij heeft. En daar doe ik het voor.'

An Boonen

Op 21 mei was het feest in Roermond: de KVG bestond 90 jaar. Enkele van onze bestuursleden gaven acte de présence. Na een prachtige viering in de dom van Roermond werd het feest voortgezet. De burgemeester van Roermond was aanwezig en hield een speech over de historische ontwikkeling van het KVG in Roermond. Aan het einde van zijn inspirerende verhaal gaf hij aan nog een persoonlijke noot te hebben. Hij richtte zich tot An Boonen, een voortrekster van de Melania-activiteiten in Roermond. Hij prees haar om haar trouw, An was al in de tachtiger jaren actief voor Melania. Ook nu nog werkt ze mee aan de werving van fondsen, is ze actief binnen de handwerkclub, zet ze zich in om andere vrouwen meer bewust te maken van de problematiek van vrouwen in het Zuiden en correspondeert ze met de vrouwen wier projecten worden gesteund. De burgemeester had de eer haar hiervoor een koninklijke onderscheiding uit te reiken. An was blij verrast. Onze vrouwen wisten dat de onderscheiding eraan kwam en konden haar namens het bestuur feliciteren en complimenteren. Uiteraard past een woord van dank aan alle mensen in Roermond.

Melania feliciteert Henna en An van harte met deze eervolle onderscheidingen.

Carla van Thiel in Oeganda

Van 24 maart tot 23 april was ik op bezoek in Oeganda, omdat het Gezondheidscentrum in Mushanga, waar ikzelf ook gewerkt heb, vijftig jaar bestond. Ik maakte van de gelegenheid gebruik om ook een aantal Melania projecten te bezoeken. Een korte indruk.

Jinja, Kimasa. Kimasa Women Group, landbouwproject; waterpomp voor irrigatie dat ik samen met Mary Kafuko bezocht. De mensen maken het redelijk goed en de meesten kunnen in eigen levensonderhoud voorzien. De lagere school hier heeft erg veel leerlingen, té veel voor de kleine leslokalen. Toch heeft de school goede eindresultaten, liet ik me vertellen. Ook zijn we in Soweto geweest, een *slum area* van Jinja waar veel vluchtelingen uit Ggulu wonen. Hier hebben

vrouwen een persoonlijke lening gekregen. 't Is een troosteloze plek waar, toen wij er waren eind maart, veel hoop leefde dat nu toch eindelijk het vredesakkoord getekend zou worden. De zondag daarna werd er weer niet getekend.

Carla van Thiel met haar geit 'Melania', die zij van de vrouwen cadeau kreeg.

Kasese, Kagando. Kagando Disabled Women's Association. Melkgeiten project. Deze groep maakt het erg goed en heeft actieve leden. De meeste vrouwen hebben behalve een groentetuin en landbouw ook melkgeiten en sommigen hebben ook varkens en/of kippen. Bij het lezen van het rapport vertelden ze dat de afgunst van vrouwen in het dorp een probleem is. Het lijkt een rare tegenstelling, omdat Melania zich juist voor vrouwen inzet. Toch hebben we het uitgebreid met elkaar besproken.

Kasese District, Kagando. St. Peter's Women Group. Wat indruk op me maakte bij dit project was het verhaal van een oudere vrouw, een ongehuwde moeder met een dochter. Omdat ze buiten de gemeenschap viel raakte zij aan de drank. Niets interesseerde haar, tot ze lid kon worden van St. Peter's Women Group. We zagen nu een levendige vrouw die ons trots haar groentetuin toonde en de vanille en Aloë planten die verkocht kunnen worden. Even verderop lag een aantal bakstenen klaar om gedroogd en gebakken te worden om er straks haar nieuwe huis van te gaan bouwen. Een prachtig voorbeeld van hoe deze vrouwen, met een steuntje in de rug, zichzelf er bovenop brengen. Justine Muhindo, al lange tijd intermediair voor Melania, vertelde me dat dit Melaniaproject de groep ook veel goed gedaan heeft!

Al met al een belangrijke trip, waarbij ik met eigen ogen heb gezien en ervaren welke voortgang de projecten en belangrijker, de vrouwen, doormaken. Ondanks de tegenslagen die deze vrouwen tegenkomen, heb ik Oeganda verlaten met een hoop positieve ervaringen en de indruk dat Melania hier een constructieve bijdrage aan levert.

IS gelezen

Conny van Staal las IS (Internationale Samenwerking), het blad van de NCDO (Nationale Commissie voor Internationale Samenwerking en Duurzame Ontwikkeling).

Er stonden enkele opmerkelijke dingen in:

- In Noord-Oeganda is het na 20 jaar weer (relatief, red.) veilig. Maar vluchtelingen keren niet terug naar huis, want in de kampen zijn water, onderwijs en gezondheidszorg, en in hun dorpen niet.

- Voor iedere wereldburger is er nu 70% meer te eten dan 50 jaar geleden. Honger wordt niet veroorzaakt door een tekort aan voedselproductie. Wel door armoede en regionaal geweld.

- 'Aids is geen ontwikkelingsprobleem en moet als een besmettelijke ziekte worden behandeld' zegt epidemioloog Elizabeth Pisani. Daarom ziet zij het geld uit het potje aidsbestrijding liever naar schone naalden voor junks gaan dan naar opvanghuizen voor aidswezen of microkredieten voor seropositieve vrouwen.

- In Marokko gaat 25% van de zes- tot vijftienjarigen niet naar school, in totaal 1,4 miljoen kinderen. Een project op vijf basisscholen heeft er de schooluitval drastisch verminderd, van twee- van de zesduizend leerlingen in 2003 tot 350 dit jaar. Ouders kregen voorlichting, onderwijzers werden bijgeschoold, er werden bijlessen gegeven en buitenschoolse activiteiten georganiseerd. Een groot aantal kinderen kreeg een bril of gehoorapparaat!

- Heeft een land dat de Olympische Spelen organiseert nog ontwikkelingshulp nodig? Veel donoren vinden van niet en verlaten China. Ook Nederland. Volgens berekeningen van de Wereldbank leven echter nog 300 miljoen Chinezen van minder dan twee dollar per dag. Het gemiddelde jaarinkomen in China is 2000 dollar.

- Fairfood, die onderzoekt of supermarktproducten op een eerlijke manier tot stand komen, heeft Lipton Earl Grey tea als fair beoordeeld, zo ook de AH Biologisch Max Havelaarthee. Schenk dus gerust nog zo'n kopje in. www.fairhood.org

'Partir, c'est mourir un peu.'

Het klinkt wat pathetisch, maar sommigen voelden het zo. Op 13 juni kwam het platform voor de laatste keer bij elkaar op de bekende plaats in de Kanaalstraat in Utrecht.

In haar openingswoord schetste de vice-voorzitter

Colofon

Ontwerp: Roland Huisman, Den Haag

Redactie: Joke Roovers, Conny van Staalén-van Leeuwen, Iris Henny, Ing Lwan Taga, Lauryan Bakker

Bestuur: Evelyn van Royen (voorzitter), Basje de Liefde (secretaris), Conny van Staalén-van Leeuwen (vice-voorzitter), Joke Roovers (penningmeester), Henna Mathura-Dewkinandan (kandidaat-lid), Rina Hendriks (kandidaat-lid), Leny Janssen-van der Pijl (coördinator projectcommissies), Anamaria Waarts (werving).

Conny van Staalén hoe het bestuur enkele jaren geworsteld heeft met de vraag: "Hoe verder met het platform?" De bijeenkomsten zijn en waren heel aantrekkelijk. Mensen uit verschillende provincies wisselden gedachten met elkaar uit over activiteiten om gelden te vinden of informatie uit te wisselen. Veel mensen vonden dit inspirerend. Toch deed zich telkens opnieuw de vraag voor : Welke groepen worden nog vertegenwoordigd ? Het KVG kalfde af en Melania kreeg steeds meer mensen/groepen met een andere achterban. We hebben nog getracht de positie van de intermediaire structuur te versterken, maar men voelde er weinig voor om contacten te leggen met derden. In het afgelopen jaar menen we een goed alternatief gevonden te hebben. In Amersfoort en Den Bosch hebben we een algemene bijeenkomst georganiseerd, waaraan we 's morgens een platformachtige invulling gaven en de middag vulden met een prominent spreker. Deze formule willen we continueren.

Het bestuur meende nog één keer met de trouwe bezoeksters van de platformbijeenkomsten samen te moeten komen. Er is een feestelijk tintje aan gegeven. Na de koffie met gebak hebben de aanwezigen nog eens gegevens uitgewisseld. Ook nu kwamen er weer nieuwe zaken naar voren, zoals de beurs in de Flevopolder. Daarna hebben de aanwezige bestuursleden de platformvrouwen persoonlijk bedankt en hun het traditionele Melaniabeeldje overhandigd. Binnen het nieuwe bestuur en de projectcommissies zijn veel vrouwen met een baan. Ook dat is een motief om zuinig om te gaan met dagvergaderingen. Bep Nolet, die jaren de bijeenkomsten heeft geleid, was als gast aanwezig. De lunch werd gebruikt om contacten aan te halen en gegevens uit te wisselen, waarna we huiswaarts keerden met het voornemen om volgend jaar in elk geval de ontmoetingsdagen, hoe die ook genoemd zullen worden, te bezoeken.

VAN HET BESTUUR

Het nieuwe bestuur is aangetreden en heeft zich gebogen over een aantal organisatorische vragen: wanneer vergaderen, waar vergaderen, met welke spelregels vergaderen. Het is goed te weten dat we daar in goed overleg uitgekomen zijn.

De functies zijn opnieuw verdeeld:

De voorzitter is in functie aangetreden.

Het secretariaat blijft in de vertrouwde handen van Basje de Liefde.

Een penningmeester is nog niet gevonden. De beoogde kandidaat moet wegens ziekte afhaken.

Het vice-voorzitterschap komt in handen van Henna Mathura-Dewkinandan, die ook het tweede penningmeesterschap op zich zal nemen.

Coördinator projectcommissies : Rina Hendriks.

Anamaria Waarts zal zich bezig blijven houden met werving van mensen en fondsen.

De bestuursleden Conny van Staalén en Leny Janssen zullen na de vakantie terugtreden.

Voor Joke Roovers hopen we voor het einde van het kalenderjaar een opvolgster te vinden.

Op kantoor worden de gelederen versterkt met een medewerkster van de Werkbij die in het komende jaar nieuwe arbeidservaring op komt doen gedurende 20 uur in de week.

Ook in de PC's zijn een aantal personele veranderingen. We zullen deze in de komende MC's aan u voorstellen.

Het bestuur heeft besloten ook in het komende jaar aangesloten te blijven bij Partos, een branche organisatie voor organisaties die zich bezig houden met ontwikkelingssamenwerking. Het is goed een herkenbaar aanspreekpunt te hebben voor de overheid en de samenleving. Partos besteedt veel aandacht aan kwaliteitsbeleid; we hebben in het afgelopen jaar de aanbevelingen gevolgd. Tevens hebben we gebruik gemaakt van het cursusaanbod.

kopij

Kopij voor de volgende Melania Contact graag vóór 8 september insturen
Secretariaat Melania, postbus 16440, 2500 BK Den Haag **of** melania@cordaid.nl
Graag ontvangen wij ook foto's bij de artikelen.